

SAKSPAPIR

Saksnr	Utval	Type	Dato
046/18	Plan- og miljøutvalet	PS	21.03.2018

Saksbehandlar	ArkivsakID
Christian H. Reinshol	16/2379

Klage på godkjent reguleringsplan Langøy-Ospeneset akvakulturområde, plan-id 1263-201606

Vedlegg :

Klage på godkjent reguleringsplan for Langøy-Ospeneset akvakulturområde Vedlegg til klage Fwd Note til brev datert Hodneland 18 desember 2017 fra Helga Skauge (+ to andre) til Lindås kommune, plan og miljøutvalet

Rådmannen sitt framlegg til vedtak

I medhald av plan- og bygningslova § 12-12, jf § 1-9, tek ikkje plan- og miljøutvalet klage frå Helga Skauge, Harald Hodneland og Harald Hansen på kommunestyret sitt vedtak om godkjenning av reguleringsplan for Langøy-Ospeneset akvakulturområde til følgje. Saka vert sendt til Fylkesmannen for endeleg avgjerd.

Plan- og miljøutvalet - 046/18

PM - behandling:

Rådmannen sitt framlegg vart samrøystes vedteke.

PM - vedtak:

I medhald av plan- og bygningslova § 12-12, jf § 1-9, tek ikkje plan- og miljøutvalet klage frå Helga Skauge, Harald Hodneland og Harald Hansen på kommunestyret sitt vedtak om godkjenning av reguleringsplan for Langøy-Ospeneset akvakulturområde til følgje. Saka vert sendt til Fylkesmannen for endeleg avgjerd.

Saksopplysningar: Politisk handsaming

Saka skal avgjerast i Plan- og miljøutvalet

Bakgrunn

Plan- og miljøutvalet er vedtaksmynde for klager på godkjente reguleringsplanar. Dersom utvalet vel å endre på kommunestyret sitt vedtak, er dette eit nytt enkeltvedtak som kan påklagast. Større endringar krev nytt vedtak i kommunestyret. Om klaga ikkje vert teken til følge, vert den sendt til Fylkesmannen for endeleg avgjerd.

Reguleringsplan for Langøy-Ospeneset akvakulturområde vart godkjent i kommunestyret i møte 02.11.2017, sak 090/17. Det har kome inn ei klage frå Helga Skauge, Harald Hodneland og Harald Hansen på vedtaket om å godkjenne reguleringsplanen. Klagen er komen inn innanfor klagefristen. I tillegg har kommunen motteke ein kommentar til innhaldet i klagen frå Per Teige.

Skauge m.fl peiker innleiingsvis i sin klage på allemannretten, der dei peiker på at Austfjorden har vore nytta av kystfolket i kanskje fleire tusen år. Fjorden har vore nytta som transportveg, grunnlag for næringsverksemd, fiske og fangst, skuleveg og fritidsaktivitetar mellom anna. Skauge m.fl. peiker på at den sterke allemannsretten som er etablert må vege tungt i samband med etablering av oppdrettsanlegg. Utvidinga ein ser i Austfjorden av oppdrettsanlegg er for omfattande og fire anlegg innanfor ei kort strekke av fjorden er for mange.

Vidare peiker Skauge m.fl på at krav til avstand mellom anlegga ikkje er følgt opp i løyvene som er gitt til lokalitetane, og at ein soleis heller ikkje bør utvide lokalitetane på bakgrunn av at avstandskrava ikkje er tilstrekkeleg følgt opp.

Skauge m.fl set vidare fokus på tilhøve knytt til lakselus, fiskehelse, kjemikaliebruk, innverknad på miljøet, verknad for villaks, med meir. Oppdrettsnæringa gjer skade på fjordane dei er lokalisert i, fangst av fiskefor deimerer fiskemengda og bidrar til skogshogst for å produsere soya, som er ein viktig ingrediens i fiskeforet. Skauge m.fl peikar vidare på at fiskemengda i fjorden har gått ned og den fisken ein får stort sett er liten og i blant luktar sterkt av kloakk. Fiskehelse som er teke opp i fleire avisartiklar vert trekt fram, der det kjem fram at effekt av mellom anna lus på fisk fører til store skadar på fisken. Ureining frå anlegga får verknader for fjordsystema, øydelegg økosystem og fører til nedgang i villaksstamma. Det vert ogs å trekt fram at Akvakulturlova ikkje bidreg til ei berekraftig utvikling og verdiskaping langs kysten. Akvakulturselskapa bidreg ikkje nok tilbake til storsamfunnet eller lokalsamfunnet som følgje av tilgangen dei får til felles ressursar som fjordane er. Grunnrenta som tilsvarande næringar som vasskraft og petroleum vert belasta, vert ikkje belasta akvakulturnæringa. Skauge m.fl peiker på at Havressurslova viser til at dei marine ressursane tilhøyrer folket og at desse ressursane i praksis no er overførte til nokre få kapitalsterke selskap.

Avslutningsvis trekk Skauge m.fl fram nokre alternativ til oppdrettsanlegg i Austfjorden. Det vert trekt fram Lindås som bisfæreområde og mellom anna satsing på berekraftige liv. Kan ein satsa på kystfolka langs Austfjorden? Vidare vert framlegg til å verne området som

nasjonalpark sett fram, og også som marint verneområde.

Klagen i sin heilheit er lagt ved saksframlegget, med tilleggsinformasjon til klagen motteke 02.03.2018.

Som ein note til klagen har Per Teige kommentert at det i klagen er framført noko uriktig informasjon knytt til merknaden som vart levert inn til høyringa av reguleringsplanen av Teige på vegne av hyttefolket på Hodneland. Han peiker på at informasjon om alle hovudemomenta i merknaden vart lagt fram for alle dei som skreiv under på merknaden, og at alle då skal ha visst kva dei skreiv under på. Merknaden til Teige er lagt ved saka.

Vurdering

Det er i klagen sett fram ulike moment for at den aktuelle utvidinga av akvakulturanlegga ikkje bør godkjennast. Når det gjeld tilhøve til ureining frå akvakultur, verknad for villfisk, fiskehelse og luseproblematikk, var dette tema som vart omtalte og drøfta i handsaminga av reguleringsplanen og merknadane som kom inn der, og administrasjonen kan ikkje sjå at det er kome til ny informasjon i klagen knytt til desse temaene. I høve avstand mellom anlegg, så er det eksisterande anlegg på begge lokalitetar, og det har ikkje kome fram merknader frå ansvarleg mynde om at avstand mellom anlegga er i strid med gjeldande regelverk. Vidare legg anlegga nokre avgrensingar på trafikk i fjorden, men ferdsle er stort sett mogleg på begge sider av alle anlegga.

Når det gjeld bruksrettar og allemannsretten knytt til fjordsystema, så er dette tilhøve som i stor grad vert styrt gjennom offentlege planar og regelverk, og som ikkje ein enkelt reguleringsplan kan styre utover den konkrete arealbruken. På dei aktuelle lokalitetane er det allereie etablert akvakulturanlegg og det er gjort gode utgreiingar som grunnlag for å kunne fatte vedtak om ein skal tillate å etablere akvakulturverksemd i det aktuelle området etter gjeldande regelverk. Høyringsprosessane knytt til reguleringsplanarbeid skal også sikre medverknad frå innbyggarane slik at ein kan ta politiske avgjerder som er så opplyste som mogleg. Administrasjonen meiner at prosessen har vore gjennomført på tilfredsstillande vis og i tråd med intensjonane i plan- og bygningslova. Det låg i arbeidet med planen føre eit godt nok grunnlag for å kunne vedta reguleringsplanen.

Forholdet til grunnrente og korleis næringa vert skattlagt i høve til andre næringar, er ikkje tilhøve reguleringsplanen kan regulere. Ein kan om ein ynskjer legge denne argumentasjonen til grunn for å ikkje tilrå å legge ut meir areal til akvakultur før ein har på plass ei betre regulering som tek ut meir av overskotet tilbake til staten og lokalsamfunna. Dette er likevel strukturelle tilhøve som vert bestemt på nasjonalt politisk nivå.

Når det gjeld alternativ bruk av Fensfjorden som vert trekt fram av klagarane, som tilhøvet til søknad om å verte Unesco biosfæreområde, marint verneområde og nasjonalpark, så meiner administrasjonen at dette vil vere overordna vurderingar som må vurderast i kommuneplanssamanheng og ikkje kan vera del av vurderingane knytt til denne reguleringsplanen. Reguleringsplanen gjeld utviding av eksisterande lokalitetar og kan ikkje ta inn over seg vurdering av større område til vern eller alternativ bruk.

Når det gjeld merknaden frå Per Teige knytt til validiteten av merknaden frå hyttefolket på Hodneland, tek administrasjonen denne til orientering. Innhaldet i merknaden har uansett vore vurdert og teke med som innspel i vurderingane av planen, saman med eventuelle

motstridande argumentasjon som har vore fremja til planen.

Oppsummering:

Administrasjonen kan ikkje sjå at det er kome fram vesentlege nye moment i klagen som ikkje tidlegare har vore vurdert i handsaminga av planen. Når det gjeld overordna tilhøve som avsetting av større område til nasjonalpark, verneområde og biosfæreområde, meiner administrasjonen at dette er tilhøve som ikkje reguleringsplanen kan ta stilling til, utover å eventuelt avstå frå å utvide området til dette er avklara i overordna plan. Tilhøve knytt til overordna ressursforvaltning, skattlegging av akvakulturnæringa og område kommunen ikkje er forvaltningsmynde for, kan ikkje reguleringsplanen løyse. Oppsummert vil administrasjonen rå til at klagen ikkje vert teken til følgje og at klagen vert sendt til Fylkesmannen for endeleg avgjerd.

.....